

BÀI THAM KHẢO
CUỘC THI VIẾT THƯ QUỐC TẾ UPU LẦN THỨ 44
Chủ đề: Hãy viết thư nói về thế giới bạn muốn được lớn lên trong đó

Thư gửi ông Bụt

Ao Cá, ngày 05 tháng 3 năm 2015

Ông Bụt thân yêu!

Con thường đọc trong truyện cổ tích, con thấy rằng mỗi khi người hiền hậu, nghèo khó bị áp bức, bất công, ngồi buồn rầu, khóc than thì ông liền hiện ra giúp đỡ. Nhưng ông ơi! con đợi hoài, đợi mãi mà sao chẳng thấy ông đâu?

Ông thấy đấy, không phải là con mồ côi cha mẹ, con biết rằng con có cha có mẹ đầy đủ. Nhưng không hiểu sao từ lúc sinh ra cho đến bây giờ con chưa một lần thấy họ. May mắn thay con được một vị sư từ bi, đức độ nhận về nuôi. Ở đây có rất nhiều trẻ có hoàn cảnh như con, thậm chí có trẻ còn bi đát hơn, có đứa thì cụt mất chân do bị chó hoang cắn, có đứa thì bị mất bộ phận sinh dục do bị kiến tha, ... Suốt những năm tháng khó khăn vất vả, tất cả chúng con đều được “mẹ” sư và các nhà hảo tâm chăm lo từng ngụm sữa, miếng ăn, giấc ngủ, tấm áo, cái quần, ... Nếu không có các vị ấy thì chắc hẳn rằng con không còn được sống đến hôm nay để viết thư gửi ông đâu.

Năm lên ba, con từ giã “mẹ” sư đến một ngôi nhà mới sạch đẹp và xa lạ, sau khi người ta đã “cúng dường” cho chùa một khoản tiền lớn. “Ba mẹ” mới của con hiếm muộn muốn “xin” con về để làm phúc. “Ba mẹ” mới của con thật tốt, họ mua cho con rất nhiều đồ chơi, quần áo mới, đưa con đi những nơi rất rất đẹp. Trong vòng tay của “ba mẹ” con thấy thật hạnh phúc và ấm áp biết bao. Con thầm nghĩ: Có lẽ Bụt không hiện ra nhưng âm thầm giúp cho con có được một mái ấm thật sự. Từ khi có con ba mẹ làm ăn phát lên trông thấy, công việc trôi chảy, tiền vào như nước, nhà cửa đất đai, đâu đâu cũng có. Rồi mẹ có thai sinh liền một mạch hai em bé khaú khinh và cũng kể từ đó cuộc đời của con rẽ sang một hướng khác.

Suốt ngày ba mẹ bận bịu chăm sóc cho hai em nên không có thời gian chăm lo cho con nữa, kiểu cách đối xử với con cũng khác trước nhiều lắm. Ba mẹ thường hay cáu gắt, mắng chửi, ... thậm chí đánh đập. Năm con lên năm, ba mẹ gửi con vào lớp bán trú, ở đó con được học, được các cô cho ăn ngày 3 bữa. Hôm nào trái gió trở trời mệt mỏi không muốn ăn thì con được các cô dồn tới tấp, và miệng bằm tím, dứt cháo đến sặc sụa, nôn oẹ ra, rồi cô múc lên dứt tiếp. Nếu vẫn không chịu ăn thì cô bế lên giộng ngược đầu vào thùng phuy nước, giống như kiểu tra tấn man rợ trong các bộ phim vậy. Đến khi ngủ, bé nào không chịu ngủ sẽ được cô cho uống nước chanh đường pha thuốc, sẽ ngủ la liệt cùng một giờ theo quy định. Cho đến một hôm, các cô mãi mê tự sướng facebook nên để một bé bị hóc dị vật, thân thể tím tái. Các cô vội đưa bé đến bệnh viện, nhưng tiếc thay bé đã tử vong từ lâu rồi. Sau đó, trường bị đóng cửa.

Ba mẹ chuyển con qua một trường khác, học hết lớp 5, con được ba mẹ cho lên trại tôm của chú. Công việc hằng ngày của con là trông coi trại tôm, cho tôm ăn, tắt, mở máy sục khí theo lịch và đi mua rượu giúp chú. Nếu hôm nào vợ chồng chú vui, thắng bạc thì con được yên thân, còn không thì con như tấm bia đỡ đạn, như cái cối, tấm đe cho vợ chồng chú đập, đánh, lấy kèm bê răng, gi sắt nung vào người, những trận đòn thiếu chết ấy để lại trên tay, trên chân, trên thân thể con những vết sẹo chi chít, sẹo đè sẹo. Những ngày tháng ở đây con bị tra tấn, hành hạ chẳng khác nào thời trung cổ Bụt ạ.

Bụt ơi! Không biết kiếp trước của con có phải là Bồng không? mà kiếp này con chịu đau đớn, tủ nhục như thế này:

*Bồng bồng bang bang
Ăn chi cơm bạc, cơm vàng
Để rồi hoá kiếp trên gian đọa đày
(Kỳ Nam)*

Giờ đây, khi đã nằm sát dưới đáy ao sâu lạnh lẽo. Con viết đôi dòng gửi đến Bụt, thầm mong Bụt hiện ra hoá kiếp cho con. Để sau này con lớn lên, thế giới của con sẽ không bao giờ có những chuyện như vừa qua nữa.

Con xin chân thành cảm ơn Bụt, chúc Bụt nhiều niềm vui và xem như việc Bụt hoá kiếp cho con cũng là một niềm vui của Bụt, Bụt nhé!

Cá Bồng.

Tác giả: Kỳ Nam